

**Угода
між Урядом України і Урядом Словацької Республіки
про міжнародне автомобільне сполучення**

(Щодо змін додатково див. Протокол
([703 027](#)) від 24.02.2003)

(Угоду ратифіковано Законом
N 2238-IV ([2238-15](#)) від 15.12.2004, ВВР, 2005, N 5, ст.112)

Дата підписання: 15.06.1995
Дата набуття чинності: 24.02.2005

Уряд України і Уряд Словацької Республіки, надалі Договірні Сторони,
керуючись прагненням урегулювати і сприяти розвиткові міжнародних автомобільних перевезень,
домовились про таке:

Стаття 1

Ця Угода дійсна для міжнародних автомобільних перевезень пасажирів і вантажів між Україною і Словацькою Республікою, а також транзитом через їх території, що забезпечені перевізниками, які мають права на виконання таких перевезень.

Пасажирський транспорт

Стаття 2

1. Згідно з цією Угодою автомобільними перевезеннями пасажирів є перевезення осіб і їх багажу автобусами. Вони включають також порожні поїздки, пов'язані із зазначеними транспортними послугами.

2. Автобусами вважаються механічні транспортні засоби, які за своїм обладнанням здатні і призначені для перевезення більш ніж дев'яти осіб, включаючи водія.

Стаття 3

1. Регулярні автобусні перевезення являють собою перевезення осіб за затвердженим і опублікованим маршрутом і графіком руху, згідно з якими пасажир може сідати в автобус і виходити з нього на заздалегідь визначених зупинках.

2. Регулярні автобусні маршрути між обома державами, а також транзитом по їх території дозволяються за взаємною домовленістю компетентних органів обох Договірних Сторін.

3. Компетентні органи обох Договірних Сторін видають дозвіл для тієї частини маршруту, яка проходить по їх території.

4. Заявка на дозвіл подається компетентному органу Договірної Сторони, в якій зареєстровано автобус.

5. Заявка, відповідно до пункту 6, повинна містити такі дані:

- а) найменування перевізника, а також його повну адресу;
- б) вид рухомого складу;
- в) строк дії дозволу;
- г) кількість виконуємих рейсів (наприклад, щоденно, щотижнево);
- д) розклад руху;
- е) схема маршруту (зупинки для посадки і висадки пасажирів, прикордонні переходи);
- ж) довжина маршруту в кілометрах;
- з) час роботи і час відпочинку водіїв;
- і) максимальна кількість місць для сидіння в автобусі;

к) дорожні і тарифні умови.

6. Компетентний орган однієї з Договірних Сторін передає компетентному органу іншої Договірної Сторони заявки на відкриття регулярних маршрутів, які він підтверджує, разом з усіма потрібними даними.

Стаття 4

1. Маятникові перевезення пасажирів являють собою послугу, при якій перевозяться заздалегідь сформовані групи осіб в декількох рейсах туди і звідти з того самого початкового пункту в те саме місце призначення. Ті групи пасажирів, які були доставлені в місце призначення, пізніше будуть перевезені до початкового пункту. Перший рейс звідти і останній рейс туди повинні бути порожніми.

2. Для здійснення маятникових перевезень пасажирів необхідно мати спеціальний дозвіл компетентного органу іншої Договірної Сторони. Заявку на отримання дозволу подає заявник безпосередньо компетентному органу іншої Договірної Сторони. Вона повинна бути подана не пізніше, ніж за 60 днів до здійснення цього перевезення.

3. Заявки на дозвіл маятникових перевезень пасажирів відповідно до пункту 2 повинні включати найменування перевізника, його повну адресу, дати рейсів, кількість рейсів і дані про місце поселення, а також дані про тривалість перебування.

4. Порядок видачі бланків дозволів, контрольних документів і інші питання погоджуватимуться Змішаною Комісією, створеною відповідно до Статті 17 цієї Угоди.

Стаття 5

1. Нерегулярні перевезення пасажирів являють собою перевезення, які за своїм характером не відповідають положенням Статей 3 і 4 цієї Угоди.

2. Для нерегулярних перевезень пасажирів між обома державами або транзитом через їх території не потрібен дозвіл, якщо вони являють собою:

а) перевезення, що виконуються тим самим автобусом, який перевозить ту саму групу пасажирів, що повертається до початкового пункту;

б) перевезення, при яких пасажирів перевозяться попутно туди, а зворотний рейс є порожнім.

3. Нерегулярні перевезення пасажирів, які не відповідають положенням пункту 2, потребують отримання дозволу компетентного органу Договірної Сторони.

4. Договірні Сторони обмінюються погодженою кількістю дозволів для перевезень, зазначених у пункті 3, і для рейсів порожніх автобусів, з метою забезпечення наступного перевезення пасажирів у випадку технічних поломок автобусів і автомобільно-дорожніх пригод з їх участю. Змішана Комісія, створена відповідно до статті 17 цієї Угоди, розробить контрольний документ по перевезеннях, зазначених в пункті 2.

Перевезення вантажів

Стаття 6

1. Перевізники однієї Договірної Сторони для перевезення вантажів між ними, а також транзитом по їх територіях і порожніх пробігів автотранспортних засобів повинні мати дозвіл іншої Договірної Сторони.

2. На кожне перевезення вантажів, що здійснюється вантажним автомобілем з причепом або напівпричепом, або без них, повинен бути виданий окремий дозвіл. Такий дозвіл дає право на здійснення одного рейсу туди і звідти, якщо інше не обумовлено у самому

дозволі. Перевезення вантажів у/з третіх країн потребують спеціального дозволу.

3. Дозвіл не дає права перевізникам однієї Договірної Сторони виконувати перевезення вантажів між двома пунктами, розташованими на території іншої Договірної Сторони.

Стаття 7

Дозвіл відповідно до статті 6 не потрібен для:

- а) перевезення предметів особистого споживання осіб, які тимчасово в'їжджають на територію іншої Договірної Сторони;
- б) Перевезення творів мистецтва, предметів і обладнання, які ввозяться або вивозяться тимчасово з пізнавальною або подібною метою;
- в) перевезення речей, обладнання або тварин, призначених для театральних, музикальних і фільмових вистав або спортивних заходів, ярмарків і виставок, або для радіо-, телевізійних і кінозйомок, якщо ці речі і обладнання привозяться або вивозяться звідти;
- г) перевезення праху і тіл померлих;
- д) перевезення вантажів до аеропорту і з аеропорту у випадку відхилення авіарейсів;
- е) перевезення пошти;
- ж) перевезення вантажів транспортними засобами, припустима загальна вага яких, включаючи загальну вагу причепу, не перевищує 6 тонн, або їх корисна вантажопідйомність, включаючи вантажопідйомність причепу, не перевищує 3,5 тонн;
- з) перевезення пошкоджених автотранспортних засобів або автотранспортних засобів, що потребують ремонту;
- і) перевезення ліків і медичних приладів, обладнання або інших матеріалів, призначених для надання допомоги у невідкладних випадках (зокрема при стихійних лихах);
- к) перевезення живих тварин;
- л) перевезення бджіл і рибної молоді.

Стаття 8

1. Дозволи для перевізників України буде надавати компетентний орган Словацької Республіки і ці дозволи видаватимуться на основі рішення компетентного органу України.

2. Дозволи для перевізників Словацької Республіки буде надавати компетентний орган України і ці дозволи видаватимуться на основі рішення компетентного органу Словацької Республіки.

Стаття 9

1. Змішана Комісія, створена згідно із статтею 17 цієї Угоди, визначає необхідну кількість дозволів для кожної держави на наступний рік з урахуванням стану зовнішньої торгівлі і транзитного транспорту.

2. Якщо кількість дозволів, визначених згідно з пунктом 1 цієї статті, виявиться недостатньою, компетентні органи Договірних Сторін можуть за взаємною домовленістю видати протягом року додаткові дозволи.

Загальні положення

Стаття 10

Перевезення пасажирів і перевезення вантажів згідно з цією Угодою можуть здійснювати перевізники, що мають своє місцезнаходження на території однієї з Договірних Сторін і володіють правом згідно національним законодавством здійснювати

міжнародні автомобільні перевезення.

Стаття 11

Перевізники однієї Договірної Сторони зобов'язані дотримуватись правил руху і експлуатації, а також відповідних митних правил, що діють на території іншої Договірної Сторони.

Стаття 12

1. Компетентні органи Договірних Сторін в Протоколі до Угоди визначають види і розміри звільнення один одного від сплати податків, зборів і мита на основі взаємності та паритету.

2. При виконанні перевезень на основі цієї Угоди взаємно звільнюються від митних зборів і податків:

а) паливо, що знаходиться в ємностях, передбачених для кожної моделі транспортного засобу заводом-виготовлювачем;

б) мастильні матеріали в кількості, що необхідна для використання під час перевезення;

в) запасні частини та інструменти, передбачені для ремонту транспортних засобів.

Стаття 13

З усіх питань, які не регламентовані цією Угодою, або іншими міжнародними угодами між Договірними Сторонами, перевізники керуватимуться внутрішніми законодавчими актами держав, на території яких вони перебувають.

Стаття 14

1. Якщо вага і габарити транспортного засобу або вантажу перевищать значення ваги або вантажу, що припустимі на території іншої Договірної Сторони, то це перевезення повинне здійснюватися за спеціальним дозволом, виданим компетентним органом цієї Договірної Сторони.

2. Спеціальний дозвіл потрібен також при перевезенні небезпечних вантажів і відходів.

3. Спеціальні дозволи, видані згідно з пунктами 1 і 2 цієї статті, обмежують рух машин визначеним маршрутом.

Стаття 15

Дозвіл на перевезення та інші документи, передбачені цією Угодою, повинні знаходитись у водія транспортного засобу і повинні бути пред'явленими у будь-який час на вимогу контролюючих органів.

Стаття 16

1. Якщо перевізник однієї з Договірних Сторін здійснить на території іншої Договірної Сторони порушення положень цієї Угоди, компетентні органи цієї Договірної Сторони зобов'язані інформувати про це компетентні органи іншої Договірної Сторони.

2. У випадку порушень, згаданих в пункті 1 цієї статті, компетентні органи Договірної Сторони, на території якої сталося порушення, можуть зажадати від компетентного органу іншої Договірної Сторони, щоби:

а) перевізнику було видано письмове попередження, що у разі повторного порушення він буде частково або повністю позбавлений змоги здійснювати перевезення на території іншої Договірної Сторони;

б) було тимчасово, частково або повністю відмінено право перевізника здійснювати перевезення на території іншої Договірної Сторони.

3. Компетентний орган, який прийняв таке рішення, повинен проінформувати про нього компетентний орган іншої Договірної Сторони.

Стаття 17

1. Договірні Сторони повідомлять одна одній компетентні органи, які здійснюватимуть заходи, передбачені цією Угодою, і обмінюватимуться всією необхідною статистичною та іншою інформацією.

2. Договірні Сторони створюють Змішану Комісію, яка збирається не рідше одного разу на рік, а при необхідності на вимогу однієї з Договірних Сторін, і яка визначає спосіб реалізації цієї Угоди.

Стаття 18

1. Ця Угода укладена на невизначений строк.

Кожна з Договірних Сторін може письмовим шляхом припинити дію цієї Угоди. В цьому випадку дія Угоди припиняється через шість місяців з дати отримання повідомлення про припинення дії Угоди іншою Договірною Стороною.

2. Ця Угода підлягає затвердженню відповідно до внутрішньодержавних правил обох Договірних Сторін і набуває чинності з дати обміну повідомленнями по дипломатичних каналах про виконання цих процедур.

Угода підписана в м. Києві 1995 р. в двох примірниках, кожний українською і словацькою мовами, причому обидва тексти однаково чинні.

За Уряд
України

За Уряд
Словацької Республіки